

10:e ÄRGÅNGEN, April 2004

DBT SPEX - FARAO - EN SUCCÈ!

Med sju fullsatta hus (varav en gradföreställning) får man nog säga att DBT, igen, gjort succé med årets spex. På sidorna 10 och 11 finns ett bildkollage från föreställningen på Gröna Lunds-Teatern.

AHT - Ny utmärkelse. AHT, Arbetsgradernas hederstecken delades för första gången ut i samband med Grad II. Våra Styrande samt OI, Nils-Olof Söderqvist var de första Bröderna som pryddes.

Kallelser till Vårhögtidsdagen, Årsmötet och graderna VII och I.

På sidorna 4 och 5 finns kallelser till Vårhögtidsdagen. Anmälan sker genom inbetalning på P.B.s postgiro 15 14 05-8.

Stormästaren har ordet

Rapport och funderingar från Grad II (sid 2).

Talis Qualis
Del III, Br OS Martin Stugart avslutar berättelsen (sid 6).

Trevlig premiär på frimurarnas stamhus i samband med Grad II.

Till vänster: en vy från läktaren i bankettsalen, till höger syns providörerna Christer Ahlberg och Michael Bogren, instruerandes några av de bordsvärdar vilka gjorde att kvällen fungerade så bra. Se vidare sidan 2.

Stamhusets vänner. Nu 1448 medlemmar och insamlat belopp: 759 000kr! Tack kära vänner!

STORMÄSTAREN HAR ORDET

Så var den då äntligen kommen, dagen då vi på försök skulle lägga våra arbetsgrader i frimurarnas vackra lokaler i det Bååtska palatset på Blasieholmen. Trakten var oss väl bekant, men hur skulle lokalerna fungera för oss? Det var frågan. Så här med II:a graden väl genomförd kan man bara konstatera att provet utföll till stor belåtenhet. Självklart tar det en stund innan allt klaffar 100%-igt men genomgående måste man säga att allt gick över förväntan. Våra bordsvärdar under Michael Bogrens ledning gjorde ett jättejobb och lyckades inte bara hålla tidsschemat utan hela tiden ligga före. Tack, kära Bröder, för ett både snabbt, effektivt och elegant jobb, och tack Micke Bogren för Din förfarna och lugna ledning. Det var viktigt för oss att den här första gången blev bra, inte bara för oss utan också för frimurarna, för vi får trots allt inte glömma bort att vi är på deras hemmaplan. Det var mycket som var nytt den här gången, inte bara lokalerna. Kallelsen till graden gick inte ut som vanligt utan i EVOE, något som vi kommer att fortsätta med för att minska de betungande höga portokostnaderna för enskilda utskick för varje grad. Anmälningarna och betalningarna kom in utan problem och vi var dessutom glädjande många vid denna grad II. Jag tror nästan rekordmånga, enligt uppgift 216 st.

Vi har infört förskotts betalning eftersom vi inte kunde ordna med betalningsmottagning på plats, och vad jag erfarit fungerade det alldeles utmärkt. I Göteborg på Göta PB har man detta genomgående vid alla grader och har bara goda erfarenheter. Vad vi dock kunde ordna på plats var barer med våra egna Bröder som bartenders och snapsbiljetter kunde man också köpa vid särskilt snapsbord.

Lokalerna då? De två lokaler vi har tillgång till är Bankettsalen och Pelarsalen. Nu hade vi graden i Pelarsalen och det gick fast det var trångt. Vi hade inte färre än 49 rec. och det är alltid en utmaning var vi än befinner oss. Men det är roligt att vi har sådant ”drag” i PB.

Ventilationen kanske vi kan göra något åt för nu blev det väldigt varmt men med ett öppet fönster blev det genast mycket bättre, även om fönstret vetter mot den hårt trafikerade Stallgatan med rätt högt trafikbrus. Om man öppnar små springor på alla fönstren redan från början tror jag att det blir bättre.

Pelarna skymmer en del när vi har graden i Pelarsalen, det är en nackdel, men den här gången var vi tvungna att ha graden där eftersom vi var så många att vi inte hade fått plats med måltiden. Tanken är annars att vi skall ha graden i Bankettsalen – utan pelare – och sedan äta i Pelarsalen.

Mingling i entréhallen gick utmärkt - men käre Bröder tänk på att inte gå ut på ”förgården” men glas i händerna. Rök gärna – nåja - men Frimurarna vill inte att vi skall stå utanför med drinkar och ölfaskor. Det måste vi respektera.

Middagen flöt väldigt fint och där gjorde bordsvärdarna ett jättejobb med att servera och plocka disk och över huvud

taget se till att allt fungerade på bästa sätt. Matsalen är pampig och när jag hade tillfälle att se den uppdukad innan måltiden så var det en anslående syn. Mycket stiligt och elegant och det enda tråkiga är att vi denna gång nästan slog i taket – bildligt talat för dit är det många meter - men antalsmässigt går det inte att få in mer än ett tjugotal platser till, sedan är det helt fullt.

Rekvisitan kommer allt efter att kompletteras för de nya lokalerna men ändå hållas till ett minimum så att vi inte belamrar avställningsytan för mycket innan vi kan komma och hämta alla sakerna igen. Nu är det praktiskt ordnat med i ordningsställandet eftersom vi håller oss i markplan och inte behöver bära i trappor utan kan gå direkt in från bilarna med allt som skall vara med.

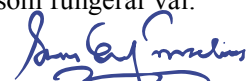
Efter graden och middagen hade det ordnats med en inhyrd Djurgårdsfärja som avgick från Nybrokajen med destination Allmänna Gränd och Gröna Lundteatern. Färjan blev så fullsatt att någon servering inte var att tänka på och promenaden till färjan blir nog lite onödigt lång, blåsigt och som nu slaskigt. Fortsättningsvis kommer transporten säkert att göras med bussar som kan stanna alldeles utanför dörren.

Sjelva graden, middagen och spexet tänker jag inte behandla här utan det får ni läsa om i Stormästarens berättelse.

Sammanfattningsvis är det med stor glädje jag konstaterar att hittills har vi bara fått positiva signaler både från Bröderna, Ämbetsmännen och de tjänstgörande från frimurarna som var där.

Det är glädjande och jag tror nog att vi kommit fram till en lösning som är bra för alla parter och som fungerar väl.

Det känns bra.

Sven Olof Forselius

KÖRSÅNG PÅ FIRMAFESTEN ELLER PÅ HÖGTIDSDAGEN?

Det går att njuta av vacker körsång framförd av Den Bacchanaliska Kören i många sammanhang.

Man kan anlita en dubbelkvartett eller en ”full” kör. Vi vill försöka att tillgodose alla önskemål.

Kontakta i första hand DBK:s ordförande Lars Ehlesjö på tfn 08-311 215. Ersättningen gör det möjligt för kören att planera för en ny körresa eller kanske göra en skivinspelning. Man kan även registrera sig som ”DBK-Vän” genom att sätta in valfritt belopp på körens postgiro 15 35 27-7. Vännerna kommer att överraskas på något sätt.

Redaktörens ruta

Käre Bror!

”Vår bästa tid är nu” brukar Jan Malm-sjö sjunga. Med en lätt travestering skulle jag vilja inleda den här rutan med påståendet att ”Vår bästa tid är vår”. Den vår, som säkert var och en (när detta nummer av EVOE dimper ner i brevlådan) har börjat känna av. Vårtecknen, de gamla kära, dyker upp efter hand. Snödropparna är kanske redan passé men Vintergäcken, som länge väntat under snön, får nu tillfälle att inta scenen. Snart är det krokusens tid. Naturen vaknar till liv. Det blir ljusare och lättare att leva. Hör fågelsången! Njut av varenda minut. Underbart är kort.

För att nu inte behöva tynga sinnena med vad som sedan följer (gräsklippning, ogrärensning och slikt) så går vi raskt över till helt andra saker. Så här långt känner vi i redaktionen att EVOE:s nya utformning har mottagits positivt. Det skall gärna erkännas att vi var en aning oroliga för att det nya sättet att inbjuda (kalla) till graderna skulle (i vart fall inledningsvis) medföra färre anmälningar. Glädjande nog blev så icke fallet. Bröderna har motsvarat högt ställda förväntningar. På Grad II blev vi t.o.m. rekordmånga (216). Det fina i kråksången är ju att vi genom att spara in på separata utskick nu kan erbjuda en snyggare och mera innehållsrik tidning. I detta nummer får Du veta allt om Vårhögtidsdagen. Kallelser till Bellmandagen och Grad III kommer av praktiska skäl att utsändas separat i juni, detta med hänsyn till att nästa nummer av EVOE utsänds först i vecka 36.

Så har Årsboken 2003 utkommit – ett annat kärt vårtecken. På förekommen anledning kan nämnas att ”BV” som utmärkelse står för Bellmanhusets vänner. Kontrollera gärna att Dina medlemsuppgifter är korrekta. Om Du hittar fel eller ofullständigheter – tala med Kansliet. Apropos det så har tekniken denna gång spelat oss ett spratt. Våra utlandsbaserade Bröder har förkommit ur årsboken och detta lär bero på att de är registrerade i en särskild fil, som av misstag inte kommit redaktören till del. Vi beklagar och lovar bättring till nästa år.

Ett annat kärt vårtecken är Den Bacchanaliska Teaterns årliga Spex på Gröna Lunds-Teatern. I år en succé redan före sjösättningen genom att alla biljetter sålts i förköp trots att antalet föreställningar i år ökats till sju. När detta skrivs är undertecknad fortfarande omtumlad efter att kvällen före ha avnjutit premiären. Som vanligt bjöds det en högklassig underhållning med fina individuella prestationer. Pino Pilotti och Hans Gentzel (Bröderna bakom manusbearbetningen) hade som så många gånger förr sporrat varandra till stordåd. Som Teaterdirektören Ulf Tiveus själv framhöll var ensemblen (och publiken) densamma som i fjol. Fantastiskt då att åstadkomma något som vi alla upplevde som fräscht och uppfriskande roligt. Och Teaterorkestern under Christer Alexanderssons ledning har nog aldrig låtit så bra. Tack kära alla DBT-bröder på och bakom scenen. We love you all!

Din förbundne Redaktör
guty31@hotmail.com

UTNÄMNINGAR

Fr.o.m. Vårhögtidsdagen 2004:

Till Storskattmästare
(efter Br Gunnar Hylén) –
Br Bo Jacobsson.

Till Andre Ordensskald
(nu vakant) –
Br Lennart Berg.

Till Generalintendent
(efter Br Per Welin) –
Br Bo Lundell.

Fr.o.m. Barbaradagen 2004:

Till Storceremonimästare
(efter Br Åke Pilotti) –
Br Nils B.Eriksson.

Till Generalceremonimästare
(efter Br Nils B. Ericsson) –
Br Christer Alexandersson.

Till Andre Generalceremonimästare
(efter Br Christer Alexandersson) –
Br Henrik Mickos.

Sammanträdesdagar 2004

Fre-Lördag D.B.A, Stamhuset
16-17 april

Torsdag 22 april Stora Rådet, Stamhuset

Lördag 24 april RSK,
Stamhuset och Operaterrassen

Söndag 9 maj Grad I och VII, Årsmöte och
Vårhögtidsdag, Hasselbacken

Måndag 26 juli Bellmandagen, Djurgården

Torsdag 16 september Ämbetsmannaträff,
Stamhuset

Lördag 2 oktober Grad III, Bååtska Palatset
Blasieholmsgatan 6

Lördag 16 oktober Grad I, Bååtska Palatset
Blasieholmsgatan 6

Lördag 23 oktober Grad IX,
Stamhuset och Sällskapet

Söndag 7 november Grad VI,
Storkyrkan och Grand Hôtel

Torsdag 2 december Grad VIII,
Stamhuset (endast rec. o ämb.män)

Lördag 4 december Grad V, Barbaradag
och Installation, Grand Hôtel

1779

2004

SÄLLSKAPET PAR BRICOLE KALLAR TILL **ÅRSMÖTE**

MED KREERING AV ÅRETS JUBELKOMMENDÖRER
OCH INBJUDER TILL ATT DÄREFTER I VÅRYRA BRÖDERS LAG FIRA

VÅRHÖGTIDSDAGEN

MED TRADITIONSENLIGT STORT OCH YMNIGT MÅLTIDSKALAS
dessa begivenheter

FÖREGÅS AV RECEPTIONER I

**KONUNG SVERKERS RIDDAREGRAD
OCH**

KOMMENDÖRSGRADEN

(OBS! Recipienderna till dessa grader erhåller separat kallelse OBS!)

Söndagen den 9 maj 2004

på traditionsrika

HASSELBACKEN

ute på Kungl. Djurgården

Receptioner

sker enligt nedanstående

ANDRA RIDDAREGRADEN

eller

KONUNG SVERKERS RIDDAREGRAD - PB ★★

Officianter samlas klockan 12.45

Recipiender samlas för inskrivning klockan 13.00

Kapitlet startar klockan 14.00 i Spegelsalen, 1tr.

Klädsel för samtliga medverkande: Högtidsdräkt med vit väst.

FÖRSTA *eller* KOMMENDÖRSGRADEN

Officianter samlas klockan 12.45

Recipiender samlas för inskrivning klockan 13.00

Kapitlet startar klockan 14.00 i Galleri Davidsson, 1tr.

Klädsel för samtliga medverkande: Högtidsdräkt med vit väst.

Faddrar ombedes kontakta och ledsaga sina adepter.

1779

2004

Efter gradgivningarnas slut följer klockan 16.00

ÅRSMÖTE

med förhandlingar i Spegelsalen, 1tr

Årsmötesfrågor: Bröder som vill ta upp någon fråga under punkten "Övriga frågor" bör meddela detta till Br. G.C.M. Nils B Ericsson senast den 26 april på telefon 08-660 22 67. Kopior av Sällskapets årsberättelse finns tillgängliga på Kansliet från och med den 26 april.

I anslutning till årsmötet kreéras och hyllas årets

JUBELKOMMENDÖRER

Bröderna

Lennart Berkö

Börje Edh

Gustaf Hellblom

Tore Rönneback

John Silvander

Året då dessa Bröder inträdde i PB var 1954. Stormästare då var ingen mindre än Gösta Wilhelm Söderberg, som vid sin sida hade som Deputerad Stormästare Gottfrid Mattsson och som Storkansler Gustaf Carlberg jr. Ordförande i Arbetsgraderna var Arne Biörnstad.

Efter Årsmötets slut följer klockan 18.00

VÅRMIDDAG

i Hazeliussalen, 2tr, där restaurang Hasselbacken dukar upp följande vårmeny

Fisk- och skaldjursterrin med forellromscreme

Renkalvinnanlår med Karl-Johansvampsky och potatiskaka med Västerbottenost

Vaniljbavaroise med hallonmousse och coulis

Öl/mineralvatten

Agramont Tempranillo

KVV Muscatel Red

Kaffe

Pris per person är 660 kr. Snaps och/eller avec inhandlas efter eget önskemål.

Anmälan sker genom inbetalning av måltidsavgiften (660 kronor) till P.B.:s postgiro 15 14 05-8 på sådant sätt att betalningen är registrerad på P.B.:s postgiro senast den 27 april.

Glöm ej att ange namn och grad! Inbetalningskort är bifogat i detta utskick.

Under middagen framträder de samlade Talanggrupperna med ett härligt vårprogram till vår broderliga glädje

PAR BRICOLES MÄRKESMÄN

Här följer det sista avsnittet av O.S. Martin Stugarts berättelse om Carl Wilhelm August Strandberg (1818-1877).

DEL 3: DEN STORE BRICOLISTEN

Talis Qualis publicerade 1845 sin första diktsamling, "Sånger i pansar". Året efter, 1846, gifte han sig, bröt upp från Lund och flyttade hem till Hammar. Där placerade han sin hustru och återvände till Lund för att ta sin kansliexamen. Sedan återvände han hem.

Vi lämnar Talis Qualis där och går fram till 1848. I februari detta år utbröt en ny revolution i Paris, en händelse som tog Europa med samma överraskning som revolutionen 1789.

Stormandet av Bastiljen låg 59 år tillbaka i tiden. Sedan dess hade en kraftfull restaurering av det franska samhället ägt rum efter revolutionens och Napoleontidens blodiga excesser. Skulle detta fördömda elände nu börja på nytt? Det undrade säkert många oroliga franska borgare.

Revolutionen i Paris spred sig över Europa och svåra oroligheter ägde också rum i Stockholm. I Tyskland tog nationalisterna ledningen för upproret, ett steg mot detta svårt söndrade rikes enande. Ett långvarigt missnöje med att hertigdömet Holstein tillhörde Danmark slog raskt ut i full låga.

I april 1848 gick tyska armén till anfall för att erövra provinsen tillbaka. Skandinavisterna agiterade för att Sverige skulle ingripa på den danska sidan mot tyskarna, men regeringen tvekade. Till slut beslöt man sig för att låta frivilliga krafter rycka in. Det avgörande slaget stod vid Dybbøl, där danskarna lyckades besegra den tyska armén. Efter en utländsk medling, där ryssarna spelade en framträdande roll, uppnåddes vapenvila i augusti utan landavträdelser på någondera sidan. Som en följd av detta diplomatiska spel på hög nivå sjönk den skandinaviska idén samman. Alla högtidliga edsavläggelser, skålar och hurrarop sågs i ett nyktrare ljus.

I mars 1848 mottog Talis Qualis i Hammar nyheten om den nya franska revolutionen. Han gjorde det som föll sig naturligast för honom; han började dikta sonetter.

Inom en månad låg hans nya diktsamling färdig, "Vilda rosor". Den fick emellertid inte det mottagande av pressen och allmänheten som han hoppats.

I Aftonbladet stämplades hans sonetter som "lätsinniga poetiska fantasier om än hämtade ur en levande, varm och ädel känsla". Talis Qualis replikerade på sitt typiska sätt: "Litteraturkritiker påminner mig om hundvalpar: De föds blinda men så fort de har fått upp ögonen börjar de skälla". Han flyttade med sin växande familj till Stockholm och började arbeta som teater- och litteraturrecensent. I huvudstaden hände något annat som var viktigt: han lärde känna Pehr Westerstrand.

Vid sidan av sitt ämbete som Stormästare i Par Bricole var han president vid statskontoret och en av Stockholms mest kända och omtyckta personer. Troligen var det på grund av sin nya kontakt som Talis Qualis blev ledamot av Par Bricole. När det skedde är osäkert, 1849 eller möjligen 1850. Till Barbaradagen 1851 skrev han i vilket fall Barbaratalet, som slog an på Bröderna. Efter några satiriska anspelningar på samtida händelser gick Talis Qualis över till att skildra ett antal uppsatta Par Bricole-Bröders resa till Olympen.

Efter Pehr Westerstrands död 1858 blev Talis Qualis ombedd att skriva texten till en minneskantat som skulle framföras vid Stormästarens jordfästning. Kantaten trycktes samma år i Par Bricoles matrikel. Andra delen av "Dikter" utgavs 1861. Nu började till och med Svenska akademien förstå att en poet vistades i huvudstaden. Året därpå, 1862, uppstod en vakans i Svenska akademien efter skalden Israel Hwassers död. Talis Qualis utsågs att fylla den.

I Par Bricole steg han snabbt från grad till grad: 1853 blev han Vice guvernör, 1856 Guvernör och 1859 Riddare av Gyllene Korset. Tio år senare, 1869 valdes han till Riddare av Svarta Korset. Hans vapensköld hänger i vår Riddarsal.

På hösten 1865 blev Talis Qualis erbjuden redaktörsplatsen i Post- och Inrikes Tidningar. Den utgavs av Svenska akademien. Tack vare sitt nya arbete fick Talis Qualis en högre inkomst. Han behövde inte längre oroa sig för sin privatekonomi. Under hans redaktörskap ryckte tidningen upp sig, vilket delvis också berodde på att han fick hjälp av sina litterärt begåvade vänner. När Par Bricole 1874 skulle fira sitt 100-årsjubileum blev Talis Qualis ombedd att skriva kantaten till festen (se nästa sida!).

Samma år började han känna av den sjukdom som skulle ända hans liv. En sakta växande svulst innanför ryggraden tryckte på hans lungor och gjorde det svårt för honom att andas. Dessvärre kunde svulsten inte avlägsnas kirurgiskt. Ju mer sjukdomen framskred, desto svårare blev det för honom att finna vila. Till slut kunde han bara framåtutad mot ett bord med pannan stödd mot händerna få några minuters slummer. Dessemellan vandrade han rastlöst och desperat natten igenom i sin bostad.

Sina sista år tillbringade Talis Qualis i ett hus som då omslöt Engelska kyrkan vid Kammakargatan på Norrmalm. Enligt egna uppgifter var han förtjust i att lyssna till koralsången därifrån, då avbröt han alltid det han hade för händer. På morgonen den 5 februari 1877 hittades han vid sitt skrivbord med pannan tryckt mot händerna; han hade dött under sömnen. Det var säkert barmhärtigast så; Talis Qualis hade lidit tillräckligt.

Begravningen ägde rum en vecka senare på Solna kyrkogård. Många bricolister följde honom till den sista vilan.

Martin Stugart, OS

JUBILARSÅNG I PAR BRICOLE

Sekler rulla och välden ramla
men hur tingen sin skepnad bytt,
över askan utav det gamla
nya vårar sin matta sytt.
Södern trampats i grus och Norden
är till en öken ofta vorden.
Ja, ännu som i blod står jorden
färgad - härjad - men grönskar på nytt.

Sekler rulla och slakten famla
efter ett sken som alltid flytt.
Men ur skuggorna av det gamla
nya dagar beständigt grytt.
Gäckat, sårat till blods och smärtat,
svett liksom en ruin, och svärtat
än som fordom människohjärtat
dåras - såras - men fröjdas på nytt.

Det står i detta lag som mången kväll
då bågarn kretsade i brödraringen,
han lät sin genius plötsligt lyfta vingen
till sorglös flykt, den livlige Kexél.
Här famntog Adrian Stjernecrantz sin lyra,
här Hallman red bakfram på sin Pegas,
här log och grät man i lycksalig yra
vid Bellmans överströmmande extas;
Här lyddes man till Lannerstjernas jamber,
till Lidners och Valerii dityramber,
här Lindegren har jublat som chorag
förrän han bräddat åt sig sorggekalken.
Stjernstolpe här har spelt satyr, och skalken
förstuckit sig i Dahlgrens buttra drag.
Och ack! från strupar som här nere tystnat
till vilken tonström har Bricole ej lyssnat
vars eko knappt förklingat än i dag:
Från Petter Bruhn, som mästarn sagt vid kannan
ha tolkat Movitz värld som ingen annan,
från sällskapsvisans mun - från åskan, som lärt sjunga
med Du Puys bröstton, Karstens breda lunga -
till mästarsångarne i Fredmans stab
Lars Hjortsberg och den ädle Axel Raab!
Och vilka stormän förde ej batongen,
hur villigt rör och stråke följde sången
så mången afton i vårt vintertjäll
med Naumanns och Uttinis harmonier,
med Haeffners, Voglers, Brendlers fantasier,
impromptun utav Berwald och Crusell!
Och skulle ej ett samfund stå i ropet
där man ännu vid minnets synrand ser
Jon Cederstedt, som förde det till dopet,
och Oldenburg, som upptog dess banér,
och Völschow, svenska visans handsekte
med pennan oftare i hand än stopet.
Och Nescher, som i åtta lustrer stod,
en myndig herre men en hjärtegod.
Och Pettersson, den sång- och välljudsrike.
inbillingskraftens Proteus, Claes Livijn,
och Westerstrand, som aldrig haft sin like,

och Berger, gubben med Anakreons min!
Ja, vilka skuggor, om vi eftersinne
som skocka sig på alla håll härinne
med själfull, med förklarad levnadslust.
Fast här, som allestäds, det bästa just
är dömt att endast vara till som minne!
Vad tacksam resonans allt snillrikt fann!
Hur det vibrerade, hur det slog an!
Det var som jublet velat lyfta taket
och låta himlens stjärnor om varann
förtjusta få en inblick i gemaket.
Vad käck komik! Hur vågsam parodin!
Och dock vad hållning! Under vinlövskransen
blev glädjen ej förryckt, förgick ej sansen
och fick ej skämtet vränga sig till grin.
Det hängdes läpp ironiskt åt det trumpna
och nöps i småkloketens skägg ibland
och brändes giftet ock ur onskans tand
och kittlades små lyten under hand
(man vände avgjort ryggen åt det lumpna)
så var det utan bitterhet och agg
och utan nässlor om ej utan tagg.
Ty det är icke undantag, men regel,
att mången mänsklig brist, som jag beler,
är - vems? Vems annans om ej min, och er,
ifall vi se oss oförställt i spegel?
Och därför har den kärleksfulla makt
som satt hos hit i ändlighetens rike
just i vår känsla av vår svaghet lagt
fördragsamhetens skyddsvärn för vår like;
för den skull sattes hjärtat i vårt bröst
och fantasiens synnerv oss bereddes,
för den skull känslans trådar utåt leddes
och lades klang och rytmer i vår röst.
Satiren faller, även hon, till föga,
beredd till anfall hon ett baksteg tar,
hålspeglon hon till reds i handen har,
men imman stockar sig i hennes öga.
För denna återglans ifrån det höga
som än hos hennes offer dröjer kvar
och genombryter löjet harmens hinder
så får på människan hon också syn,
ja, blir regnbågen lik, som står i dyn
men likafullt har spänt sitt valv i skyn
och jord och himmel i ett nu förbinder.

Det flämtar ur tidens dunkla gap
en anda av disig köld;
Du skämtets rustade ridderskap,
bevara mot rost din sköld!
Mot välvisheten ditt löje håll,
möt bitterheten med sång.
Och genom seklerna sträck din gång,
högt lysande Par Bricole!

Jubilarsång i Par Bricole skrevs av Talis Qualis till PBs sekularfest i november 1874. Musiken var av hovkapellmästaren Br. Ludvig Norman. Det längre mittpartiet är det "declamatorium" - recitativ - som framfördes av skalden själv. Med anledning av att PB i år fyller 225 år tyckte red. att texten passade fint in tillsammans med Br Stugarts artiklar om Talis Qualis.

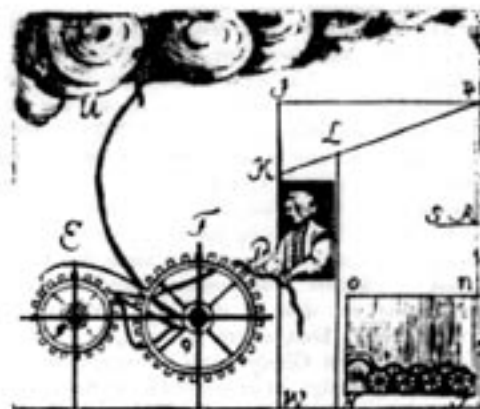
EN ANNORLUNDA SIDA HOS CARL MICHAEL BELLMAN

Kungl. Patriotiska Sällskapet, grundat 1766 som ett led i den tidens strävanden att stödja de inhemska näringarna, gav från 1776 ut den månatliga Hushållningsjournalen. Genom denna förmedlade Sällskapet varjehanda goda råd rörande näringarnas bedrivande men också hur man kunde bota åkommor och sköta sitt hem. Bidragen infördes för skribentens räkning och gärna anonymt. Följden av detta blev en rätt blandad kompott som i en del fall naturligtvis kunde te sig löjeväckande för en upplyst läsare.

En sådan upplyst läsare var uppenbarligen Carl Michael Bellman. Med till visshet gränsande sannolikhet var det nämligen han, som 1780 insände ett förslag till Hushållningsjournalen, ett förslag som inte kan uppfattas som annat än en parodi. Brevet med förslag är redovisat i Bacchi Hand-Bibliothèque eller Nya Tidsfördrif på Gäldstugan som utgavs 1784-86. Det lyder i korthet:

*"Arboga d, 22 juni 1780.
Höggunstig Herre och
Kongl. Cammererare!
— Jag har inte kunnat
underlåta att genom Bref
förståndiga gunstige Herr
Cammereraren huruledes
som hos oss i Arboga är
ganska rägnaktig väder-
lek ----" Till brevet var
fogat vidstående bild med
underskriften" Wind-Spel
att förekomma Regn-*

Den egentliga beskrivningen av uppfinningen är ett praktfullt prov på gallimatias: "Låt stocken A—T perpendiculärt uppfästas emot stäcken A—I i en rät linea öfver Basis T—W —; drag sedan för väderspelnigen tvär linean A—K, afskuren af nedstigande linea l—x ,och formera därinne Vind-Fogdes väder-kammare eller Contoir, som med Electricitets Kädjan R—U — öfver Vindfalls hjulen F—E — som kringaxlas af skrufvarna g—g — utur väderluckan B samlar vattn dunsterna, hvilka utur skyn i minuten till $\frac{1\ 000}{526}$ 12:te delar i hvar column neddrages. Anfalls linien l—K — nyttjas vid sådana tillfällen, som vid något praemiums eller privilegus utfärdande för mig genast skal tacksaamt bilfva upptäckt, äfven väl Cornett Norderöks Försök med Stampvärk, at kunna nedstampa skyarna och därigenom torde hända i flera länder bidraga til den gladaste Himmel och klaraste dag, som är at intaga af Figureerna D— och M." De sistnämnda båda bokstäverna synes emellertid inte på bilden.

8. Vindspel att förekomma regnväder genom skyarnas nedhissande. Teckning till en parodisk beskrivning 1780 av Carl Michael Bellman.

Wäder förmedelst skyarnas nedhissande allra ödmjukast framgiven av Christian Bredström Suspenderad Tullskrivare i Arboga Ao 1780".

Till yttermera visso uppträdde C M B med en silverkedja runt hattkullen, vilken han påstod sig ha fått som belöning av Patriotiska Sällskapet för ovanstående förslag. Denna kedja kan man se på Hilleströms tavla där Bellman begråter den s.k. Wiborgska smällen 1790 (National-museum). Naturligtvis kunde det ha varit en trevlig, humoristisk gest från Sällskapetets sida om det hade varit sant, men tyvärr saknar kedjan på målningen all likhet med de hattkedjor som Sällskapet vid denna tid delade ut som belöning till drängar, vilka under minst 15 år tjänstgjort på samma gård, och någon belöning till Carl Michael finns inte heller redovisad i 1780 års Hushållningsjournaler. Tyvärr.

GT

BORTTAPPADE BRÖDER ÅTERFUNNA!

På grund av ett datafel föll ett antal Bröder bort i samband med redigeringen av årsboken, vilket är mycket beklagligt. Dessa Bröder ber vi att alldeles särskilt få presentera med namn och bostadsort enligt nedan. Par Bricole ber om tillgift för det inträffade.

Sven Bäckström, Schweiz

Henrik Degerman, Finland

Malcolm Fridlun, Nederländerna

Hans Johnsson, USA

Gunnar Karlsson, Irland

Klas-Ragnar Källström, England

Krister Lundholm, Schweiz

Krister Mellvé, Australien

Bernt Morelius, Finland

Michael Nessim, England

Frank Orton, Bosnien Herzegovina

Mårten Pehron, USA

Jan Rydell, Tyskland

Tord Standar, Spanien

Martin Söderberg, Schweiz

Jörgen Thornberg, Belgien

Henry Wiklund, Finland

Bertil Fredström, Sollentuna

HÄROLD

Har min bror någon gång funderat på ”Va di har för sig” tidsmässigt ungefär halvvägs in i Barbararitualen....

Då reser sig en blåklädd, - eller en rödklädd figur upp, tar tag i en till utseendet välfylld ”Dassrulle” och skickar den graciöst ut över podiet ner mot åhörarna. Likt en kinesisk drake lägger den sig, efter mycket prasslande, så småningom till ro. Så återstår myndig högläsning där vår man på scenen tillkännager vem som

erövrat lagerkransen och sedermera upptagits i kretsen av Guvernörer och Vice Guvernörer.

Historien går tillbaka längre än så. Under korstågen fanns ett behov av fälttecken i strid. Riddare och soldater kom från hela Europa vilket orsakade ett språkproblem som tidigare inte var känt. För att kunna få en effektiv slagordning var korstågsgrupperna tvungna att organisera sig på fungerande sätt. Innan

avresan bestämde sig ledarna att man skulle ”föra kors” i var sin färg. Kung Filip II av Frankrike bar ett rött, Henrik II av England bar ett vitt och greve Filip av Flandern ett grönt. Korset på härolden i det Lysande Sällskapet är förstas ett i guld.

Då hoven mot slutet av medeltiden blev alltmer ceremoniella växte sig nya ordenssällskap fram, bl.a. den engelska Strumpebandsorden. En liknande utveckling ägde rum i andra europeiska hov, framför allt blev hertigens av Brabant ”Gyllene Skinnetts orden” stilbildare tack vare sin prakt och sina ståtliga ceremonier.

Känns det igen? Så här lyder avslutningen: Organisationen bestod av flera ämbetsmän med kansler, skattmästare, sekreterare och härold Och sist men inte minst, ”Vapenkungen” i spetsen...

Br Peter Ljungman (I.G.O.)

P.B.-KONTAKTEN

Önskar du kontakt med någon PB-broder för att samtala, ta en kopp kaffe eller få hjälp med något praktiskt ärende eller för att ta dig till eller från en PB-aktivitet? Ring då gärna Br GUNNAR REHNBERG på telefon 08-751 89 89 eller till PB-kontaktens telefonsvarare med nummer 08-643 25 30.

PB-SENIOREN

Här ska berättas något om de två museibesök som PB-Senioren gjort nu under vintern, den resa som närmast förestår samt om den avslutande vårutflykten.

Bolagsmuseet

Den 19 februari besökte vi Systembolagets museum vid Kungsträdgården. Huset är i sig en sevärdhet. Men det var inte i det huset som maträtten Wallenbergare skapades - det var i det hus som stod där innan Erik Lallerstedts och Thules hus byggdes 1917. Det är intresseväckande att granska statens kamp mot överflödigt drickande. Här fick vi följa försäljningssystemet alltifrån inköp i lös vikt i medhavda kärl till dagens breda märkesutbud. Det var också roande att återuppliva våra egna minnen från motbokstiden och det tänkande som låg bakom systemet. Gemene man har väl alltid funnit olika vägar runt restriktionerna.

Vad tittar dom på? Kanske på hyllorna med liggande buteljer, inslagna i papper så att de inte skulle locka till onödiga inköp.

Waldemarsudde

Den 2 mars fick vi en intressant visning av drottning Margrethes konst i hennes morfars farbrors hem. Den kunniga och stimulerande guiden kunde förklara drottningens storhet och djärvhet som konstnär. Och nog tittade väl Bröderna lite extra sedan de fått höra att det fanns ett dolt men tydligt erotiskt drag i drottningens konst. De tittade ända tills medföljande hustrur drog iväg dem till en utställning med textilier en trappa upp.

Borås PB

Den 3 april gästar ett antal seniorer Borås PB. För medföljande finns särskilt program. På hemvägen går bussen en sväng förbi trandansen vid Hornborgasjön och en del andra sevärdheter på Västgötaslätten. Anmälningstiden gick ut den 12 mars.

Antroposofernas kulturhus i Ytterjärna

Tisdagen den 25 maj avslutar vi säsongen med en utflykt. Kl 10.00 åker vi med buss från Cityterminalen (skyltning SÖ-Buss/Par Bricole) till Ytterjärna. Vi får höra om och bese antroposofernas anläggningar, varefter vi får lunch. Eftermiddagskaffe på Torekällberget. Åter till Cityterminalen ca kl 17.00. Vackert väder är beställt, men leveranssäkerheten når inte upp till 100 %.

Pris (buss, guide, lunch, kaffe): 390 kr per person.

Som vanligt får Brodern låta sig åtföljas av en medföljande. Anmälan genom inbetalning till PBs postgirokonto 15 14 05-8, oss tillhanda senast den 13 maj. Frågor besvaras av Claes Tottie (08-87 62 93, 070-562 83 18) eller av övriga i PB-Seniorens styrelse (Jon Lindgren, Annika Andersson, Sten Kansbod, Thord Sjöberg) eller av PBs Kansli.

Jon Lindgren

Mutnefrit (Lars Cedergårdh) trängd av Tutmosis II (Tim Bowden) och Hatshepsut (Pino Pilotti). >

Magen till artist får man leta efter! Salome (Åke Bjurström) brer ut sig i famnen hos Mutnefrit, Tutmosis II, Senmut (Fredrik Wallin) och Hatshepsut. <

Bilder: Eva Alexandersson Winter.

Theaterorkesterns fantom, konstnärlige ledare, drinkblandare och stjärnartist; Chister Alexandersson.

Prästkören ordnar slutförvaring av Tutmosis I. (Anders Ericsson, Lars Ehlesjö, Erland Klingberg, Sören Sunmo och Lars Säfwenbergl). <

D.f.B.T., den gamle vanlige Broder Ulf Tiwéus hälsar den gamla vanliga publiken välkommen. >

“Tänk jag kunde!” Tutmosis II är stolt och glad över att kunnat gå och tugga bubbelgum på samma gång. <

Senmut blir tagen i örat av Bo Berg (Anders Menzinsky). >

“Vad tror du?” Hatshepsut får igång de små grå hos Senmut. <

Salome, Salomo och Hatshepsut i balansakt.

Mutnefrit sjunger ut!

Tutmosis II, en nykrönt Hatshepsut och en överste präst, vad har dom gemensamt? Jo, alla vill synas i tv också...
>

Skön(?)sångaren Menena (Roland Berg) drog ner stora applåder.
<

Finalsjung.

Anubis (Thomas Tysk) gläfsar åt Salome (nydöd).

Salome/Salami förför(?) Tutmosis II.

Fatalt kräftkalas.

TBS - TEATERBESÖK 2003 MED DBT/PB

Kort rapport om årets teaterbesök - nummer 90-93 sedan starten 1974. Under 2003 hann vi med 4 teaterbesök, och endast ett med färre besökare än 50. Vi såg:

2003-02-18. Vi började på STADSTEATERN, där vi såg **Ett Dockhem**. En klassiker, som lockade 62 ur vår TBS-grupp.

2003-03-25. Nästa gång besökte vi DRAMATEN, där vi på Lilla Scenen såg ytterligare en klassiker, den här gången **HEDDA GABLER** och med allas vår Broder **Johan H-son Kjellgren** i en av de manliga huvudrollerna. Det var lyckliga 66 från TBS vid denna föreställning.

2003-10-01. Återigen på STADSTEATERN, denna gång på Klarascenen, men nu nyskriven svensk dramatik. Och den lockade inte så många, eller var det författarnamnet Kristina Lugn som avskräckte? Hur som - det blev bara 26 som ville se denna pjäs. Och de blev rikt belönade - en sevärd och rolig pjäs med Sven Wollter och Gunilla Röör m.fl.
Sensmoral - se även ny svensk dramatik!

2003-11-26. Slutligen och enligt många önskan lite musikteater. Som vanligt gick vi då på FOLKOPERAN och såg den moderniserade **TOSCA**. Det blev hela 52 som kom för att uppleva den. Jag hörde ingen som klagade på sång och musik - men tyvärr var många besvikna på den moderna scenografin med nutida klädsel. Synd - eftersom Folkoperan ju fått beröm för nygestaltningen. Men många vill väl ha det gamla praktfulla! Men **MUSIKEN** är väl det viktigaste!

Nåväl - jag kommer väl försöka både med ny dramatik och med Folkoperan flera gånger - vi får inte fastna i förutfattade meningar och gamla hjulspår, även om vi som bricolister värnar om traditioner. Året gav ett underskott - men jag hoppas vi täcker det nästa år. Fullständig redovisning som vanligt till DBT.

Och som vanligt: TACK till Kansliet och alla andra som hjälper mig!

Lars Forseth

P.B.-golfen, Bacchi Horn Cup !

Vi påminner om att det endast finns ett fåtal platser kvar till detta, årets golfevenemang. Kontakta kansliet för vidare information, se även föregående EVOE.

FÖRTJÄNSTKORSET (FK)

Vår näst högsta utmärkelse är Förtjänstkorsen (fig 1), instiftat 1926, vilket tilldelas "Högst förtjänste Bröder". Artikelförfattaren kan här inte frånhålla sig en personlig reflektion i det att man kan undra varför man får just ett kors att bära som tack för gott och uppskattat arbete, allra helst som vi som orden lever i en värld där verkliga symbolerna är viktiga...

Nå, vackert är det i alla fall - och rart i det att färre än 35 Bröder inom hela P.B. för närvarande äger rätt att bära det. Vem som utformat utmärkelsen vet vi inte säkert, men av protokoll att döma har Harald Sundberg haft ett eller annat finger med i spelet, även om han 1926 hade nedlagt sitt Stormästareämbete. Harald Sundberg var driftig i sin roll som ledare för P.B., både i stort och smått (mindre stort?) får man nog säga.

Under hans egid inrättades Valkommittén (1918) vilket väsentligen förenklade hanteringen av hur inval och befordringar skulle ske (man slapp exempelvis kalla till "P.B. Allmänt" - dvs inkallade av alla Bröderna i den berörda logen - när tillräckligt många Bacchi Riddersmän samlats för att balloter dessa sökande en och en, föregångna av presentationer av kandidaterna). Den IX:e graden inrättades och gavs för första gången 1924 (K.M.R. fyller alltså 80 i år!) efter den av Sundberg författade ritualen, samt tillkom vårt sångarbanér (1913) efter ritningar av Sundbergs dotter Greta. (Banéret förfärdigades sedermera på NKs textilavdelning av Fröken Anna Christensen och invigdes den 26 juli samma år. Införskaffande och viss formgivning av vissa för i synnerhet IX:e gradens ritualer nödiga föremål låg även Sundberg bakom.

Fig 1

Fig 2

Mot denna bakgrund och mot att Sundberg redan 1924 i protokoll talar om ett eventuellt inrättande av ett belöningsstecken till "synnerligen förtjänste Bröder" samt att han småningom får ett uppdrag i denna riktning gör att under-tecknad för sin del misstänker att Sundberg nog kan ligga bakom även Förtjänstkorsens utformning. Jahapp, nu hamnade jag - igen - utanför ämnet, till vilket jag med en ursäkt till läsaren nu återgår.

Korsen har formen av ett slätt kristet kors med en tunn fasning innanför kanten och bär bokstäverna O, F, M, S (från betraktaren sett) i rött ytterst på korsarmarna. Dessa bokstäver representerar våra grundpelare. I korsens mitt återfinns ett rött hjärta omgivet av en grön lagerkrans - kärleken till Bröderna och Orden. Baksidan är slät. Förtjänstkorsen tillverkades i början av guld men är nu av förgyllt silver. Det bärs i ett ljusblått band, detta ursprungligen av samma skäl som förtjänstmedaljen i guld gör det (se tidigare artiklar).

För avgångna Styrande Mästare i dotterloger finns sedan ett tiotal år Kommendörstecknet av Förtjänstkorsen (fig 2), vilket utgörs av ett kors som ovan, innefattat i en gyllene båge och monterat för att bäras kring halsen. Även detta bärs i ljusblått band.

AT

TILL BRODER CARL MICHAEL – PAR BRICOLES LEKARE SJUNGER BELLMAN

På DBLs nyligen utgivna CD stiftar du bekantskap med tolv av de Bacchanaliska Lekarne. Var och en har sitt eget sätt att tolka Carl Michael. Inspelningarna har gjorts i olika miljöer och med olika musikaliska arrangemang. Ändå finns samstämdheten och den röda tråden!

Mer info finner du på www.parbricole.se (MODERLOGEN • LEKARNE DBL). Där kan du också provlyssna till en liten sevens från respektive artist.

Beställ ditt eget exemplar genom att kontakta Br Björn Adolffson på E&A Produktion: bjorn.adolffson@ea-produktion.se eller telefon 08-511 790 70.

Välkommen att dela vår hyllning till Broder Carl Michael!

